

ПАНДАА ВОДРОН

ПАНДАА ВУЛКАНСКИ
РИСТО АВРАМОВСКИ

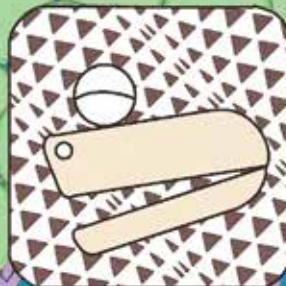
ВО
ВРЕМЕНИ
КАЖ
701
КИТЕ!

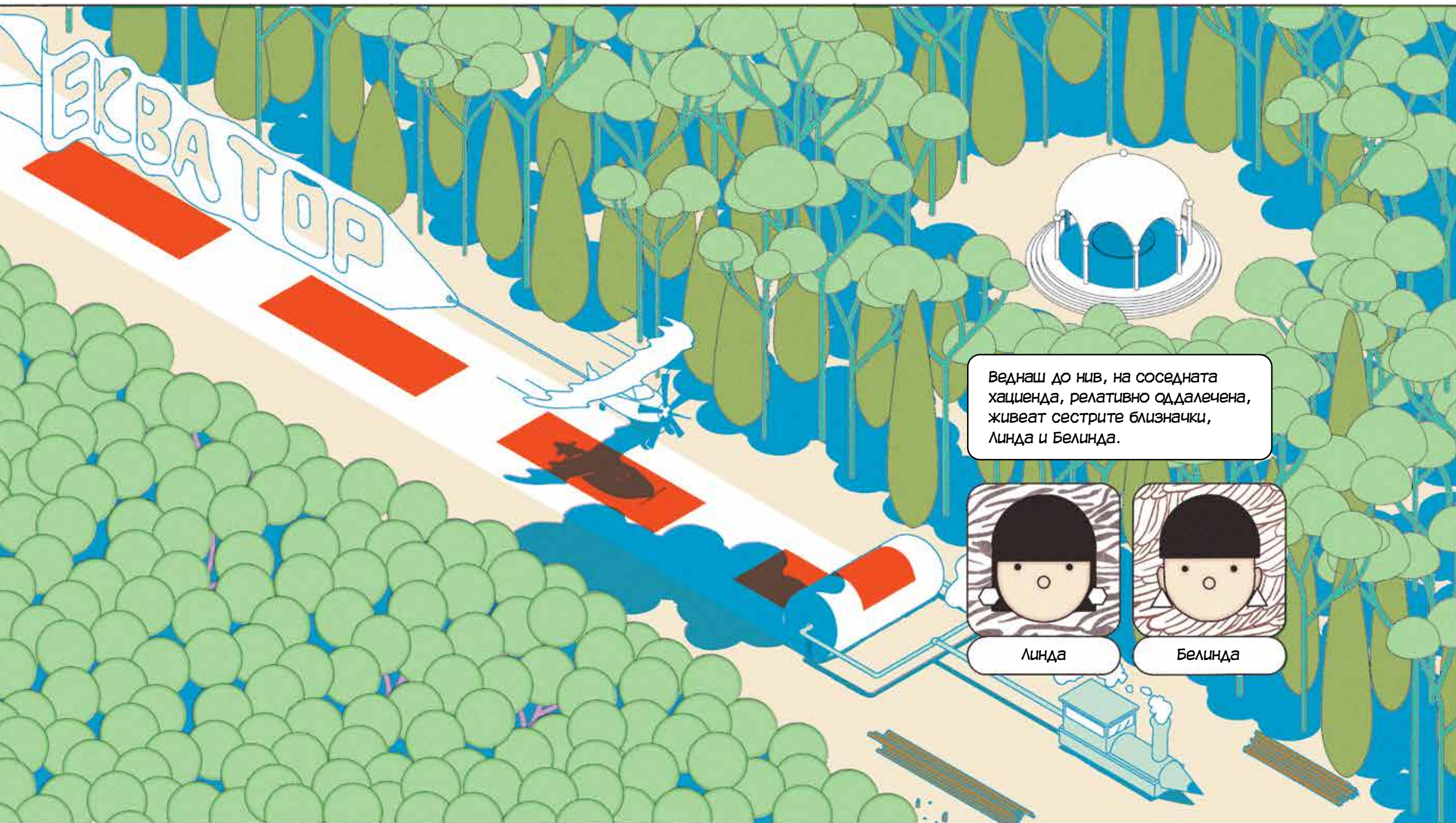
Панда и Анаконда си живеат
заедно, на хаџиенда, во Уганда.

Панда

Анаконда

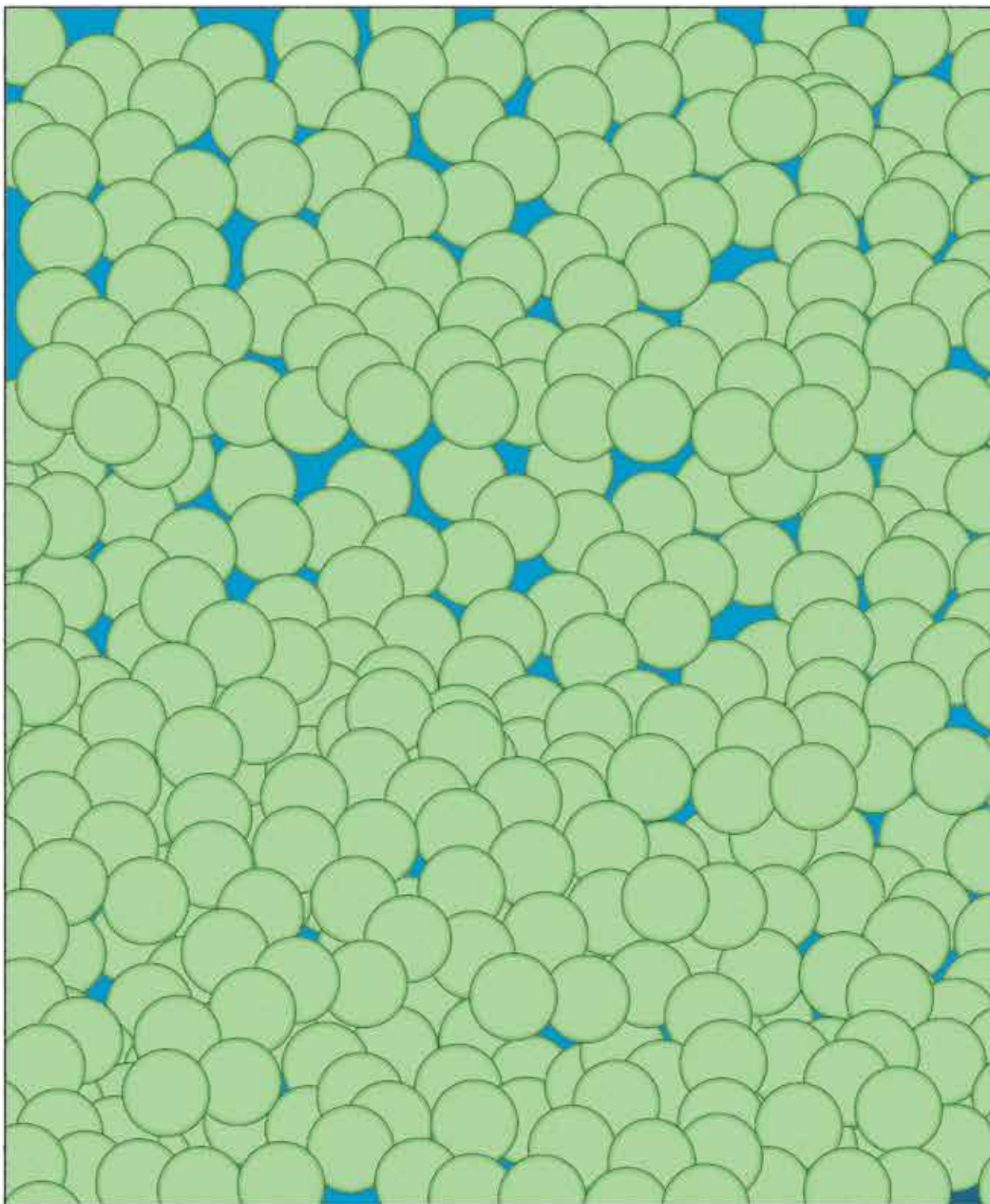
Веднаш до нив, на соседната хаџиенда, релативно оддалечена, живеат сестрите близначки, Линда и Белинда.

Линда

Белинда

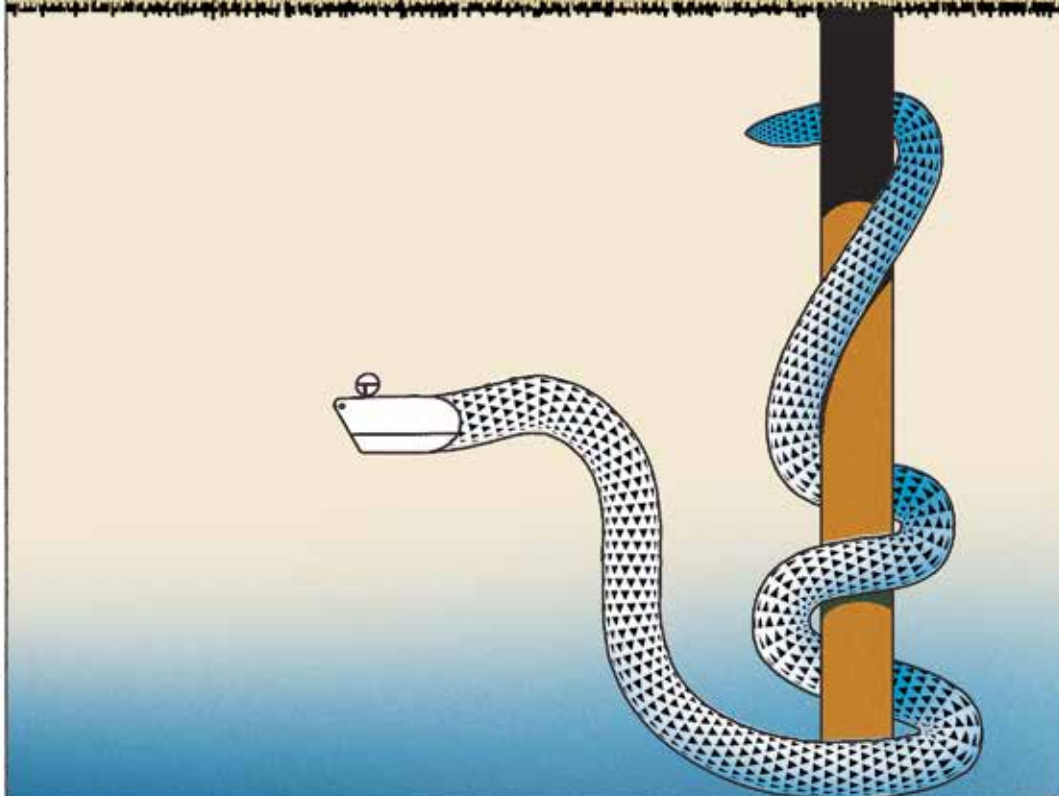

„Се сеќаваш како се запознавме?“, прашува Анаконда.

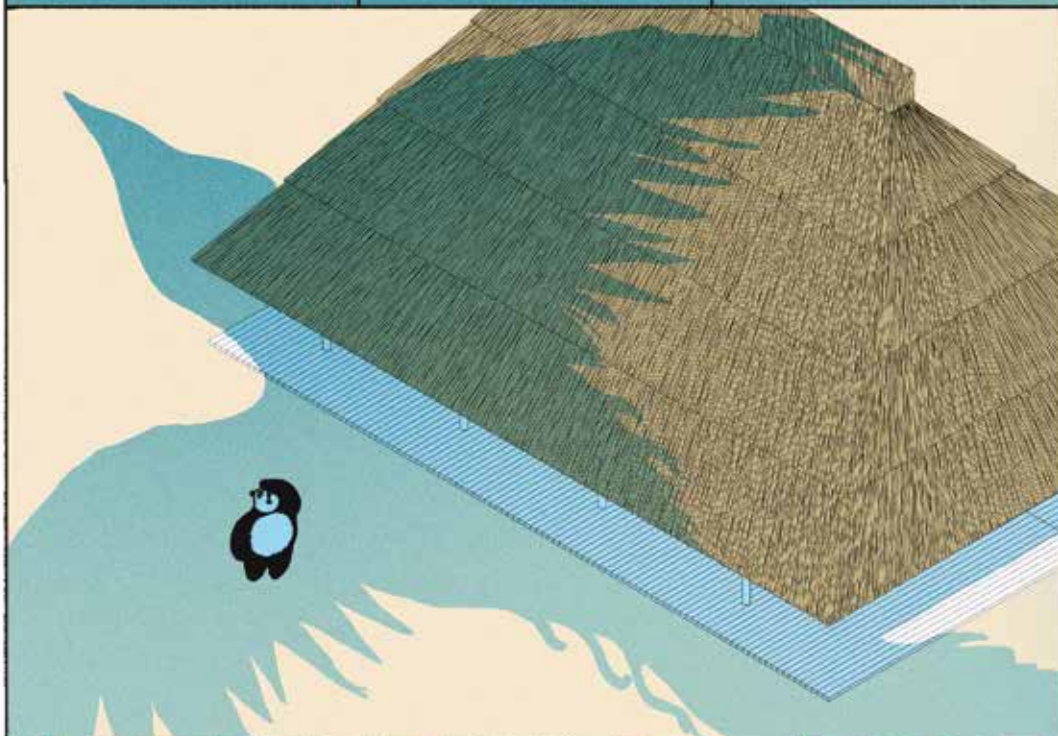
„Тоа не се заборава: од небо директ во ребро!“

„Среќа јас немам ребра...“

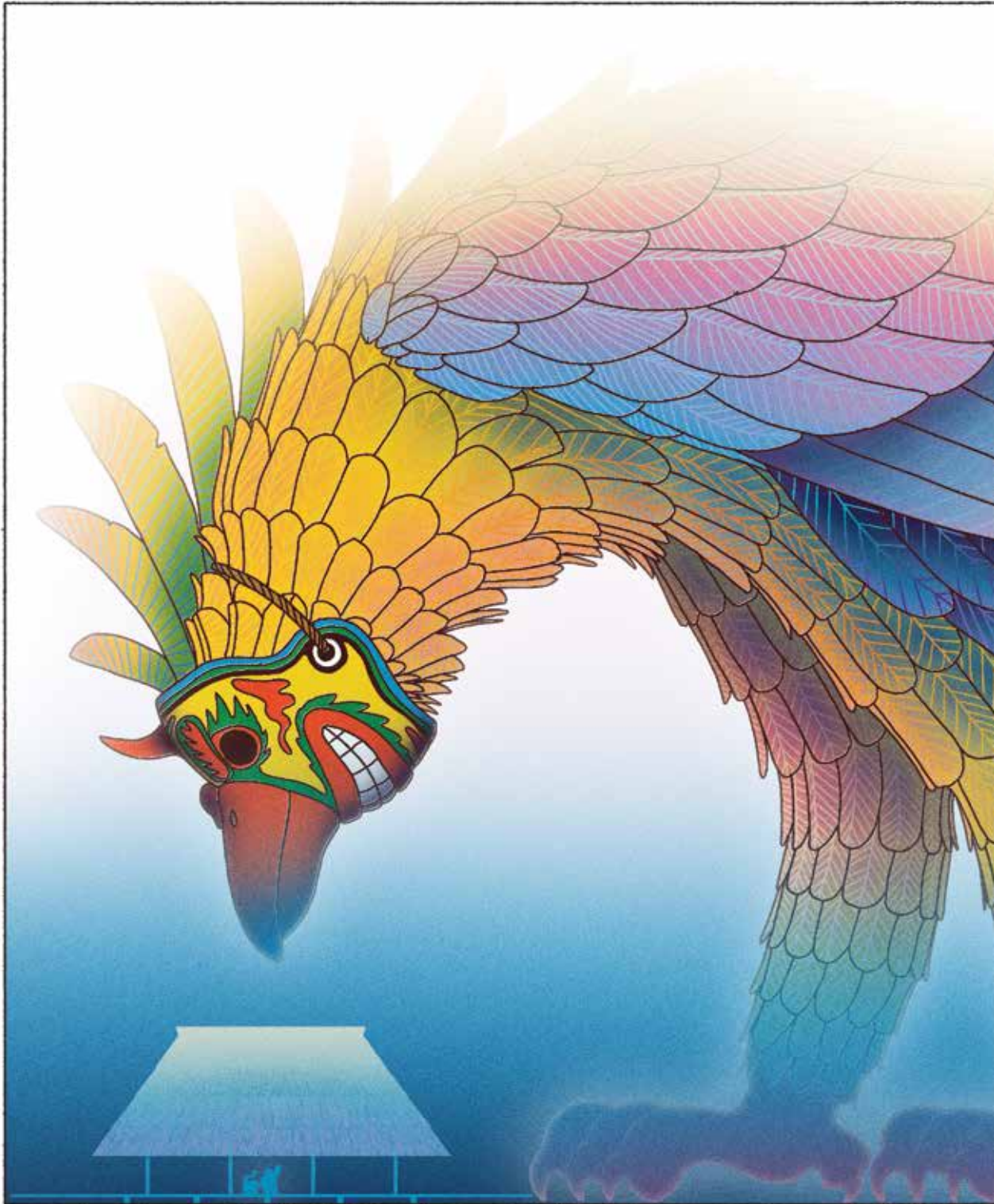
„Несреќа, јас имам ребра“, вели Панда
и ја раскажува незаборавната случка.

„Седев во дворот, грицкав бамбус и чекав да изгрее месечината.“

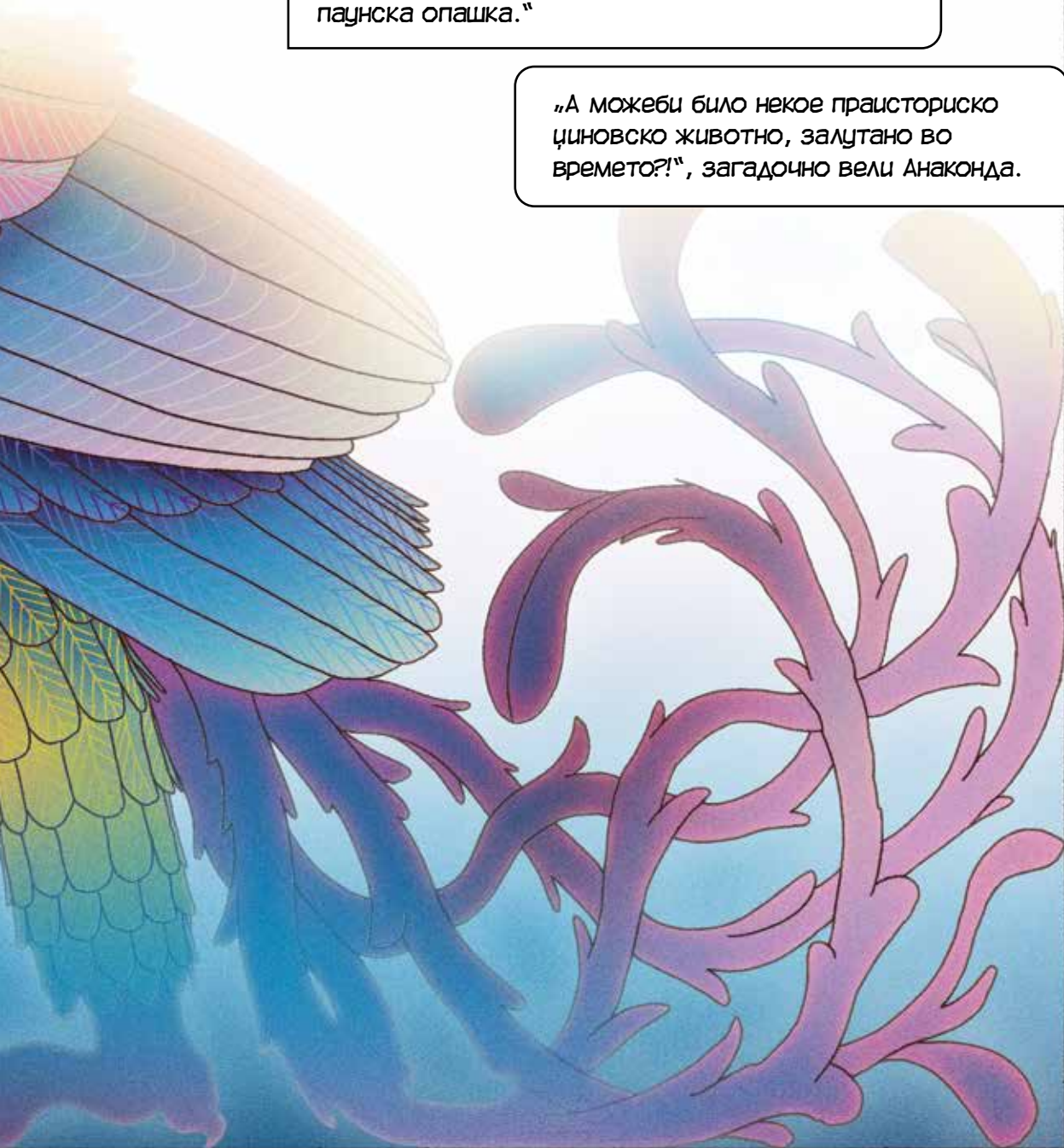

„Ме прашуваш како изгледаше птицата?
Портокалово перје налик на метални лушпи,
мала сребреникава глава со човечко лице,
четири крилја, лешинарски канџи и долга
паунска опашка.“

„А можеби било некое праисториско
џиновско животно, залутано во
времето?!“, загадочно вели Анаконда.

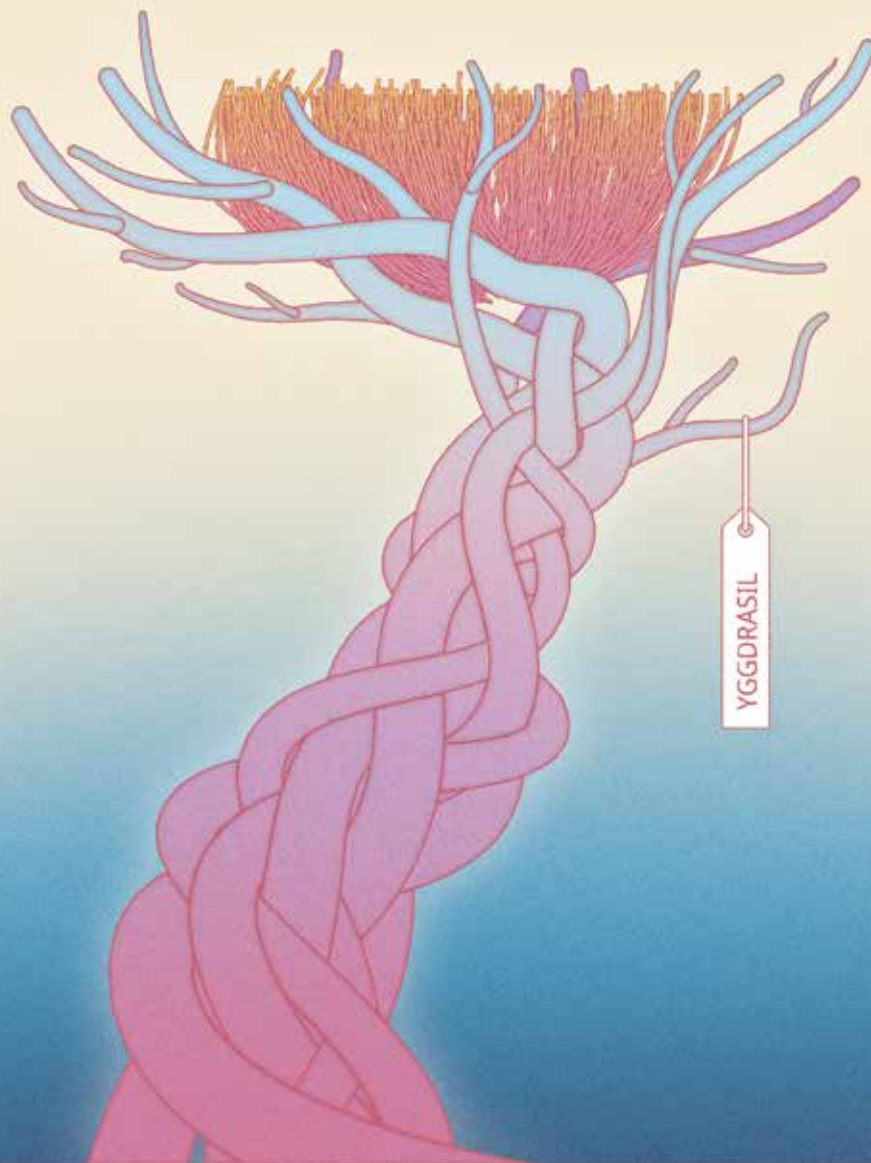
А што прават, во истиот миг, сестрите близначки,
Линда и Белинда?

Заедно го читаат роденденскиот подарок:
илустрирана персиска книга настаната околу 1600
година, „Соборот на птиците“ (Мантик-ол-теир,
на персиски).

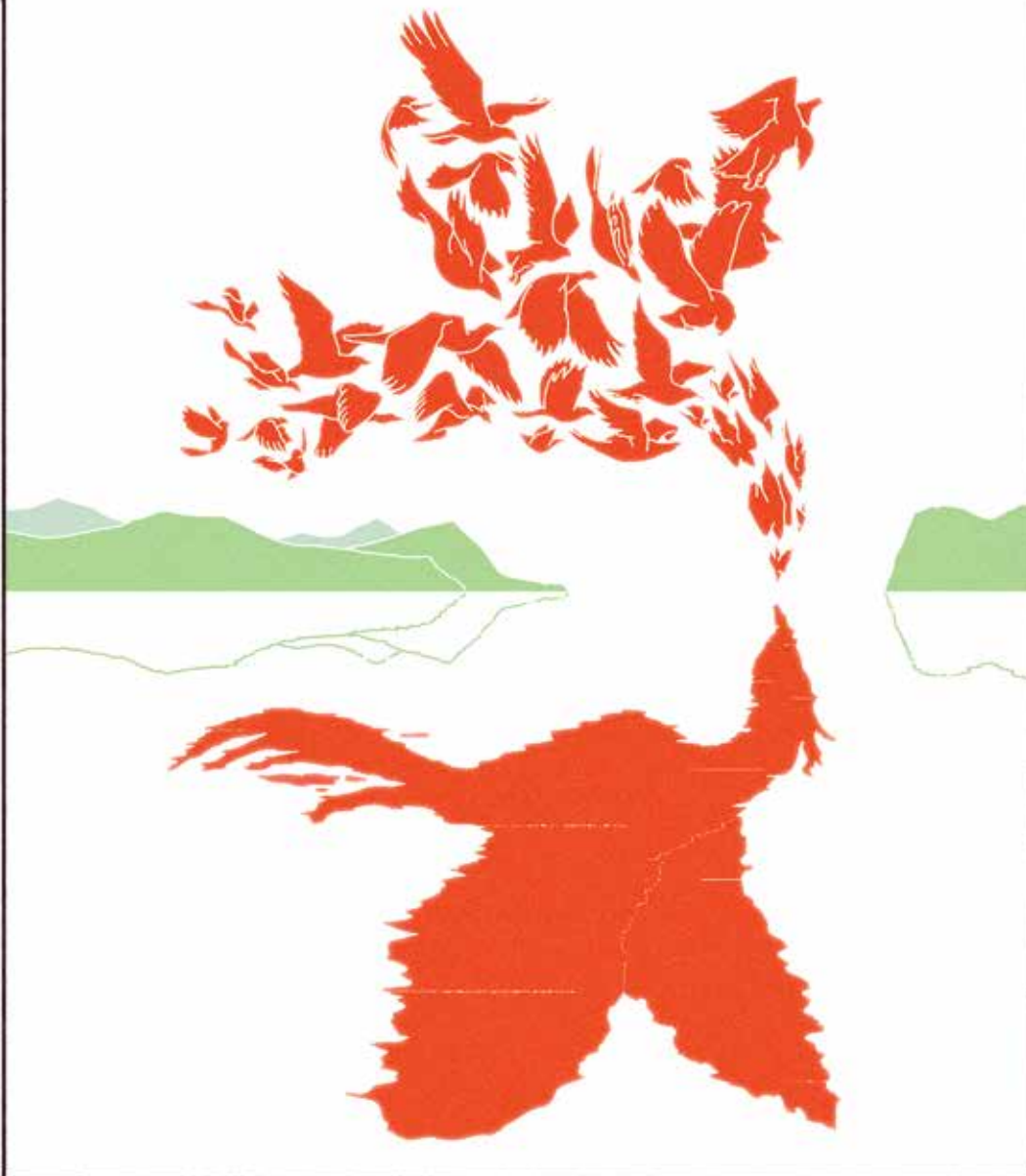
Линда ѝ објаснува на Белинда: „Ова е книга за Симуург, кралот на птиците. Личи на орел, но толку е голем што може да подигне слон. Има гнездо во гранките на Дрвото на светот, Игдрасил.“

„Еднаш на Симург му паднал, некаде кај Кина,
спектакуларен џиновски пердув. Тогаш 30 птици, од сите
видови, решиле да го најдат пердувот и да му го вратат
на Симург, надевајќи се дека кралот на птиците одново
ќе внесе ред меѓу нив, раскараните.“

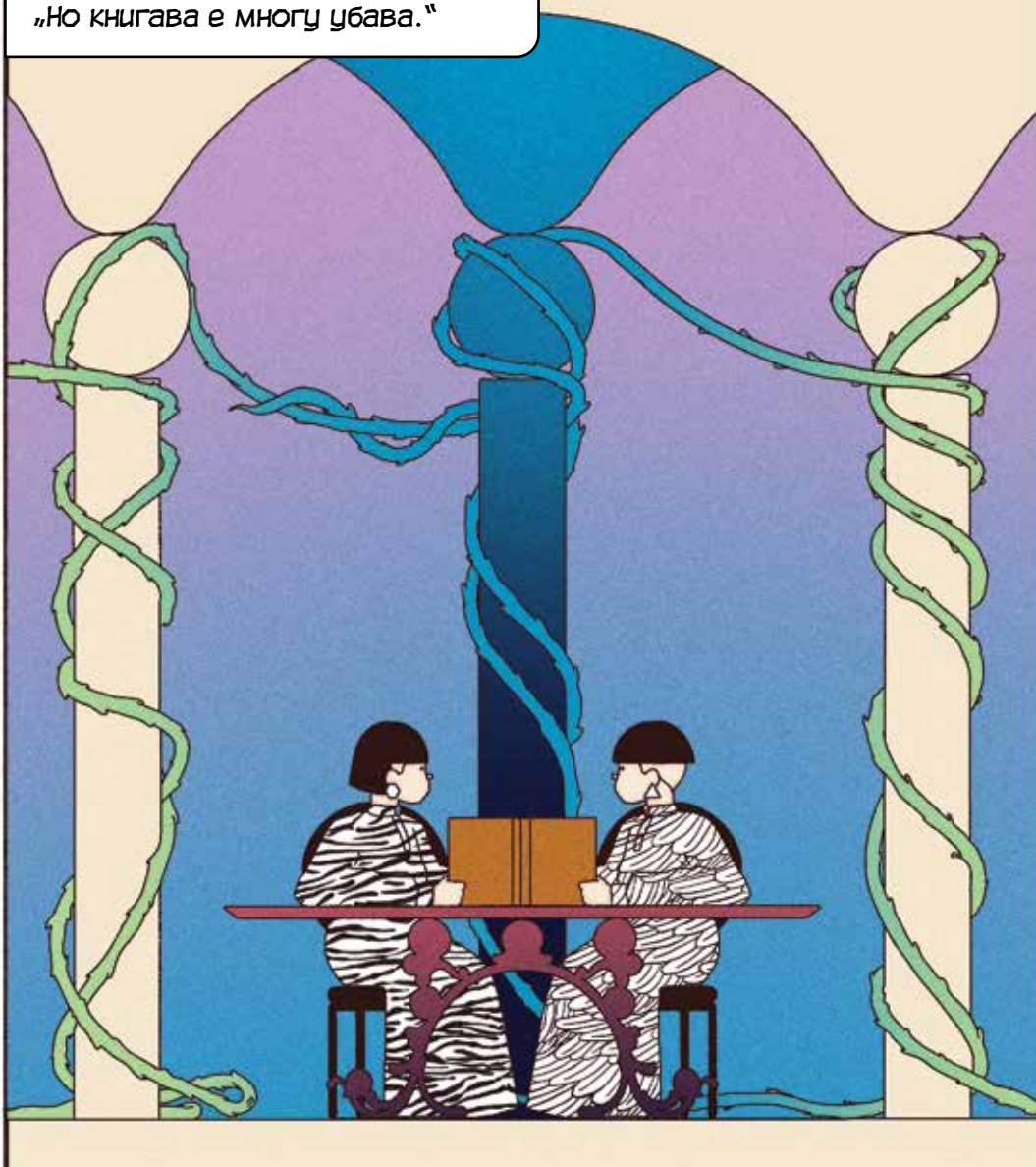
„На крајот, после многу искушенија, птиците стигнале до големо езеро. Огледувајќи се во езерото сфатиле дека Симуург не е ништо друго туку Битие на нивните битија и дека она по што трагаат отсекогаш било во нив.“

„Тогаш го сфатиле и името на кралот на птиците: 'си' (триесет), 'мург' (птици).“

„Постојат современи сведоштва, дека Симург постои“, вели Белинда.

„Бабини деветини“, вели Линда.
„Но книгава е многу убава.“

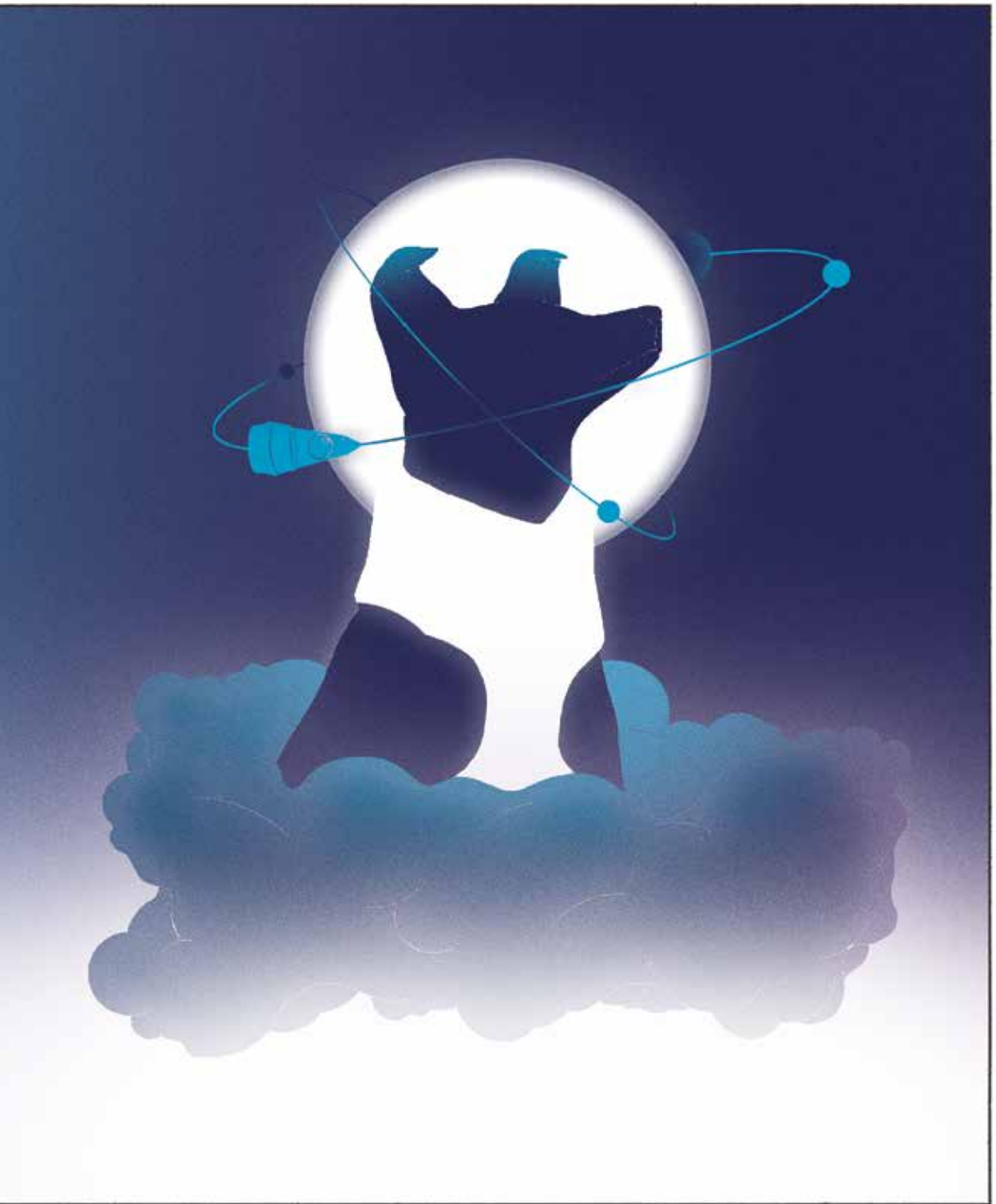
„Мене ми е страв од летање“, вели Анаконда.
„Особено после падот.“

„Јас, па, имам сон да патувам во
сонда, како славното куче Лајка“,
вели Панда и почнува да пее:

Најубавата бајка за Лајка,
нашата космичка мајка,
Ја пееме на балалајка.

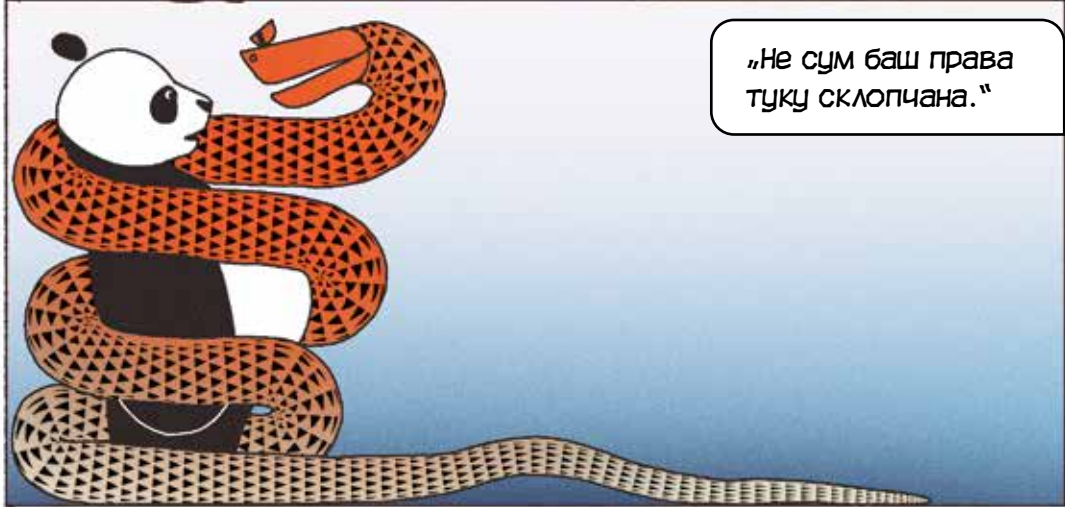
„Ах, Лајка е легенда, навистина“,
вели Анаконда.

„Со чмаење во леген,
да, не се влегува во
легенда, права си,
Анакондо“,
вели Панда.

„Не сум баш права
туку склопчана.“

„Склопчана Анаконда
Панда во себе закопчала
и животот ѝ го окончала.“

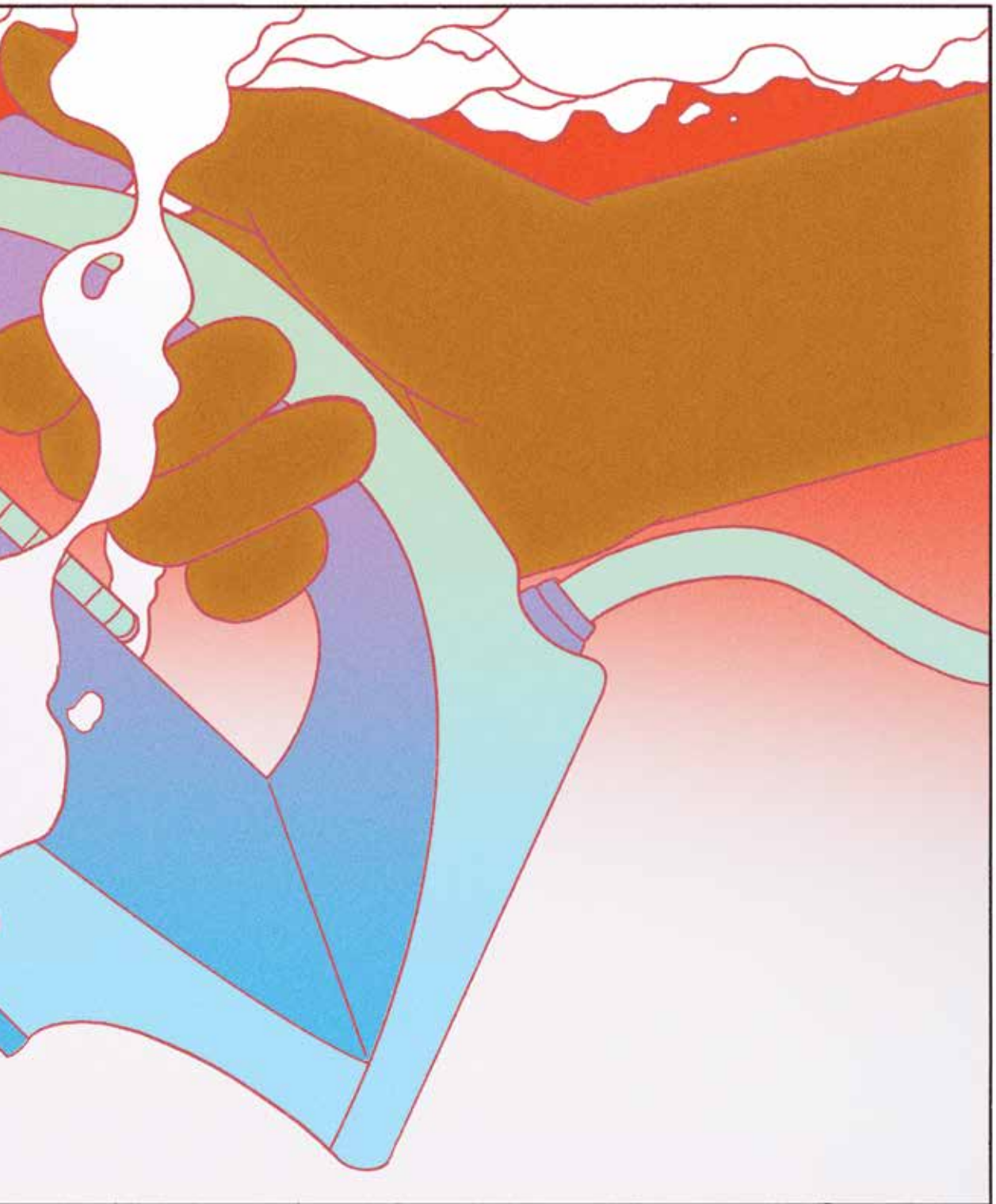
„Неее! Како можеш и да помислиш такво
нешто, Пандо?! Па ние сме иста банда.“

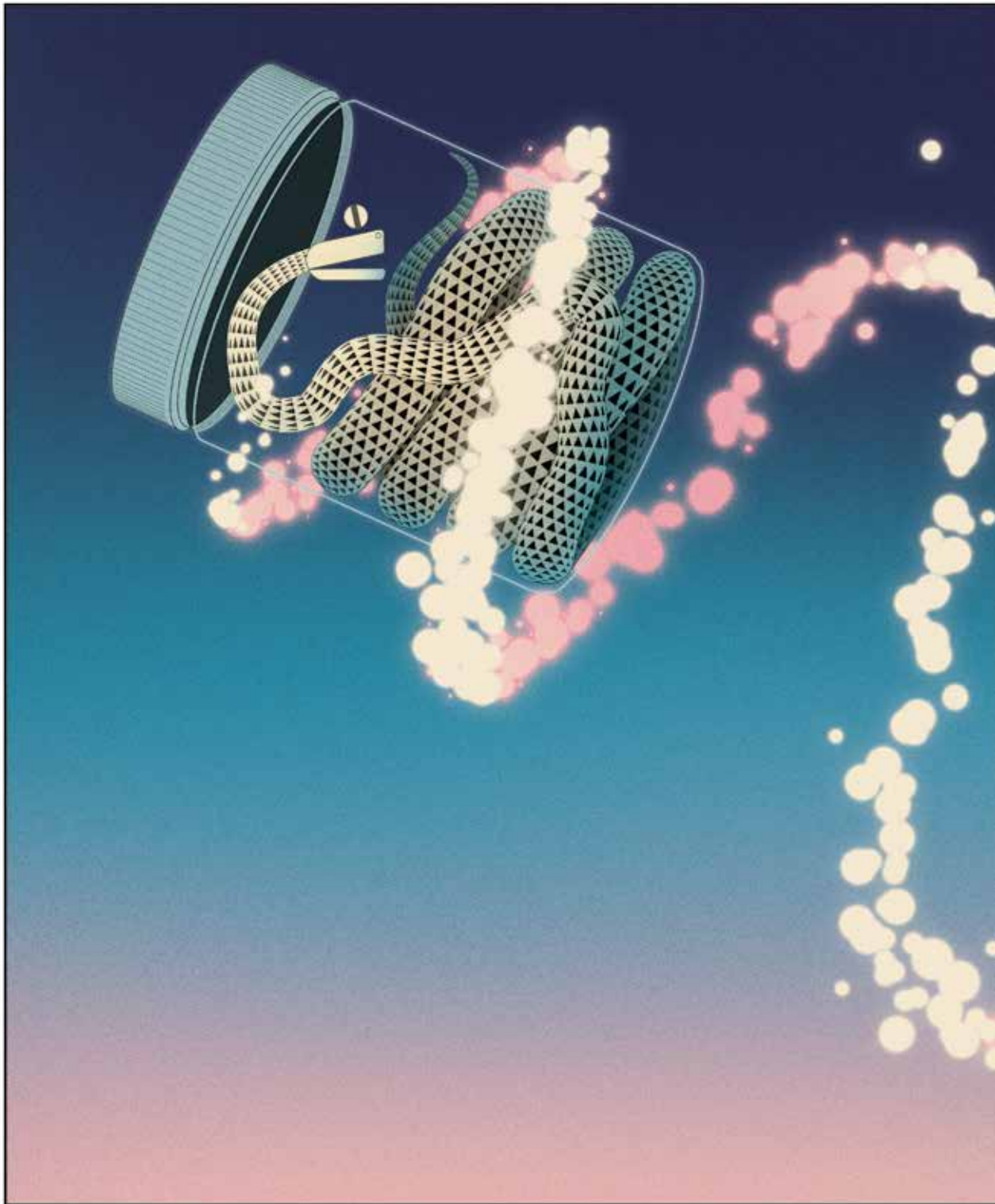

„Но ти не го делиш
мојот сон, Анакондо?“

„Искрено не. Подобро да
те згмечи пегла отколку
да те набутаат во тегла;
или во леген, да, сеедно.“

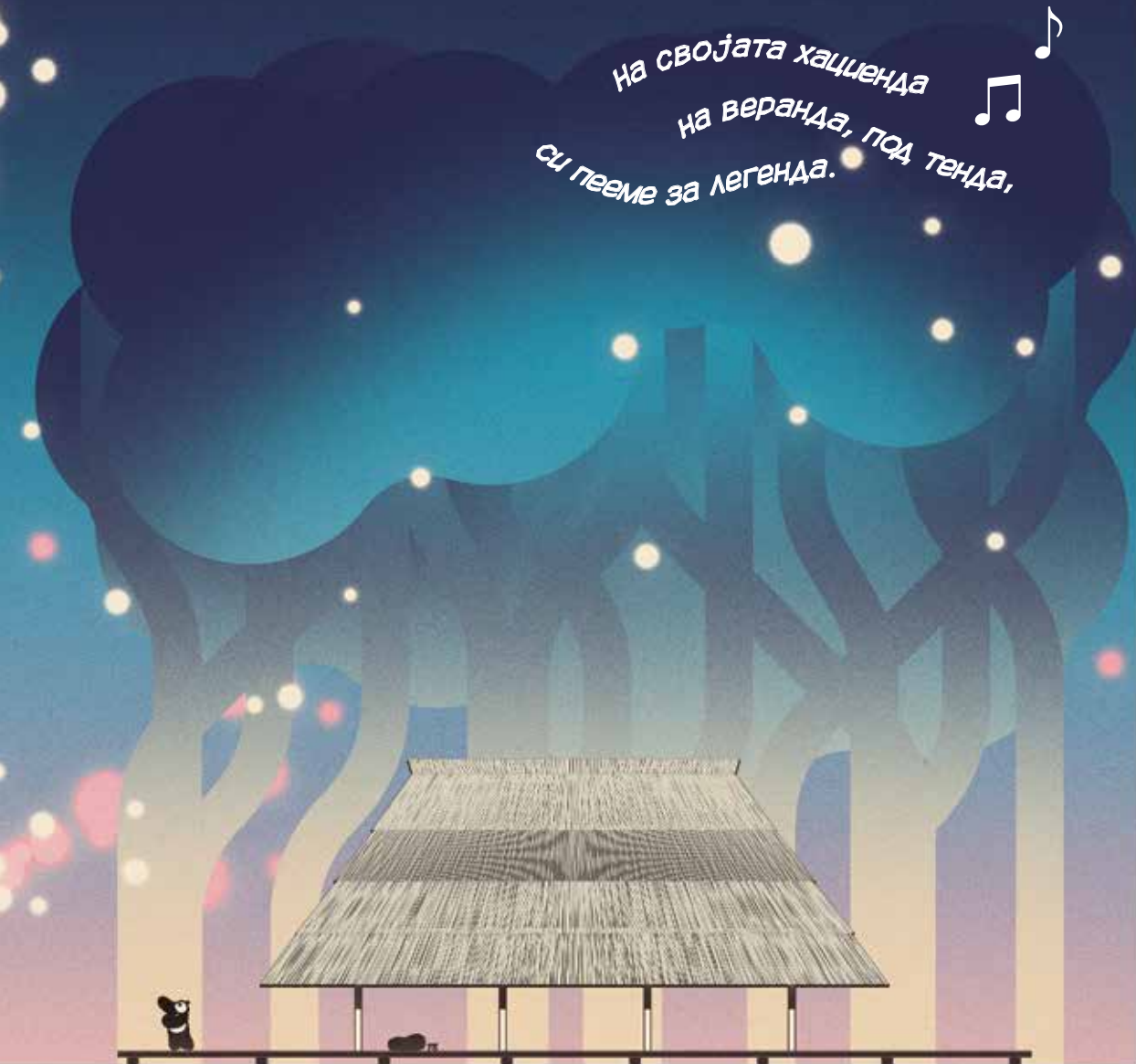

„Ама таа тегла е летечка, сонда“, вели Панда.

„Сонда ко летечка ротонда, да ти се
заврти целата глава“, вели Анаконда.
„Не е тоа моја агенда.“

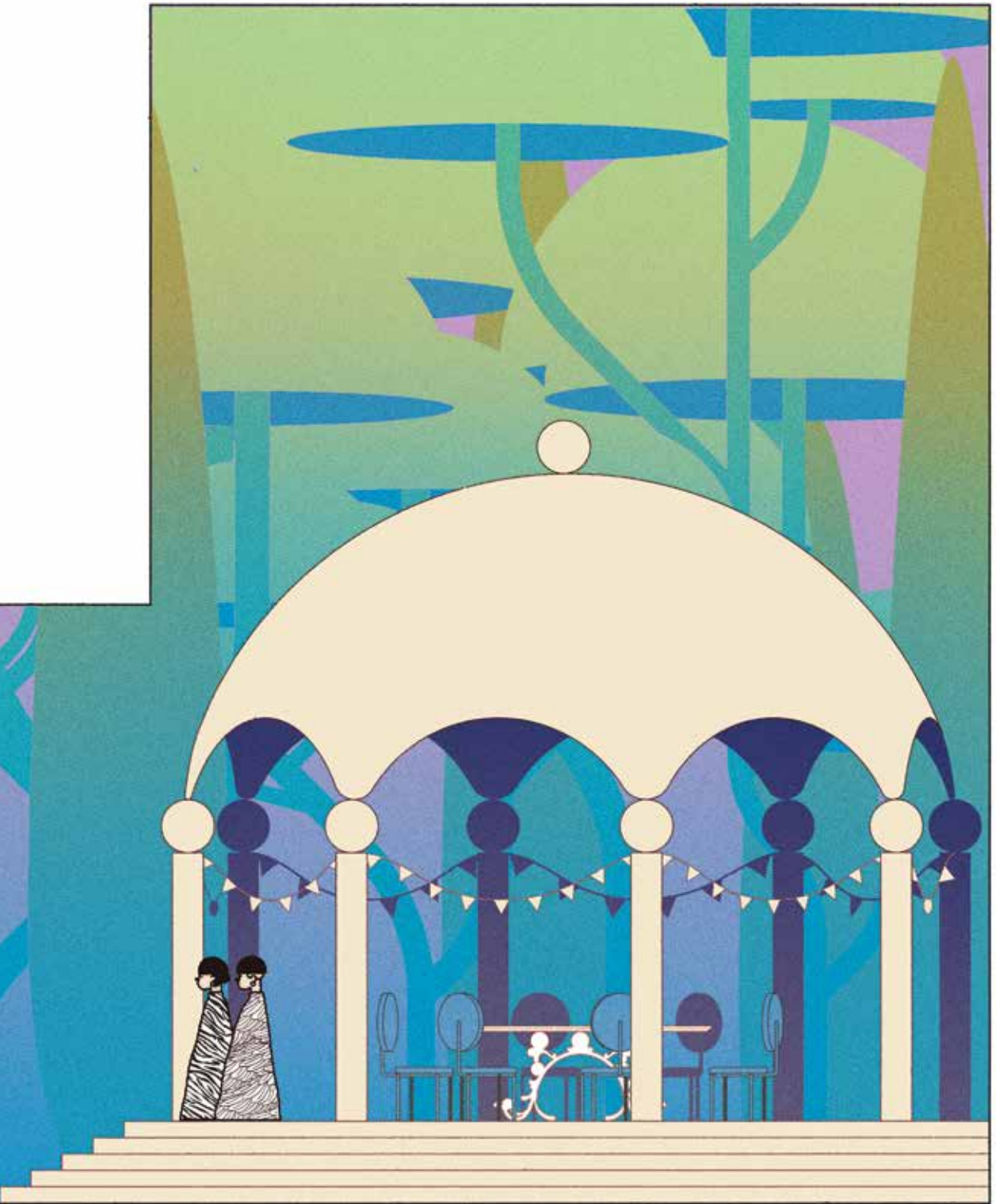
А Панда си пее:

На својата хаџиенда
на веранда, под тенда,
си пееме за легенда.

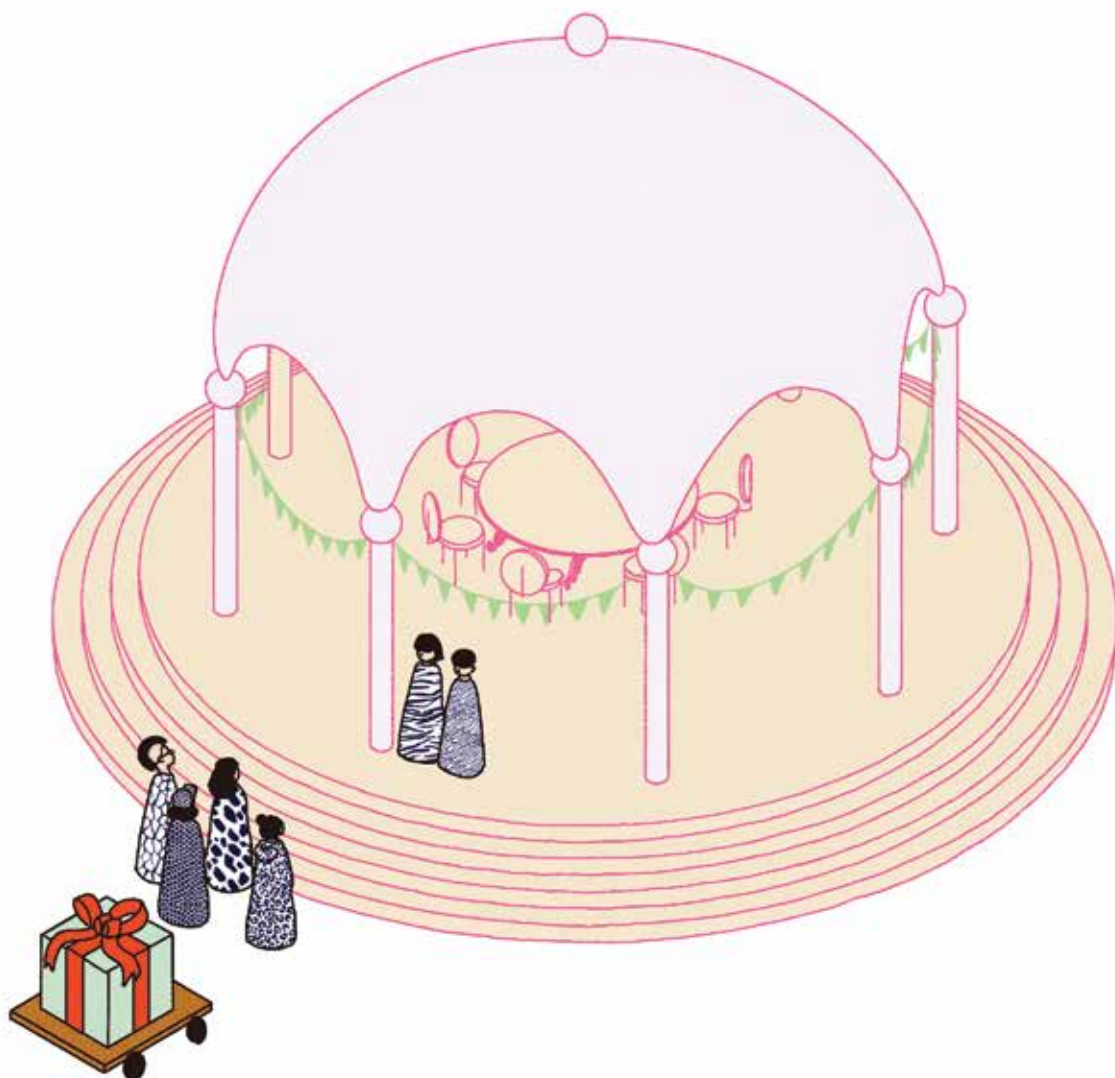

А што прават, во меѓувреме, Линда и Белинда?
Рековме: слават роденден. На својата хаџиенда, далеку
од погледите на љубопитните, под голема тенда, Линда
и Белинда ги собрале братучетките Аманда, Миранда,
Јоланда и Росанда, кои живеат во не баш блискиот град.

„Тендава е ко ротонда, толку кружна и голема и раскошна,
да ти се заврти целата глава“, вели Аманда.

„Аман, да!“, вели Линда.

„Молам?“, вели Аманда.

„Аман бе Линда“,
се уфрла и Миранда.

„Извини, Аманда, ѝ
зборам на Белинда“,
вели Линда.

„Молам?“, вели Белинда.

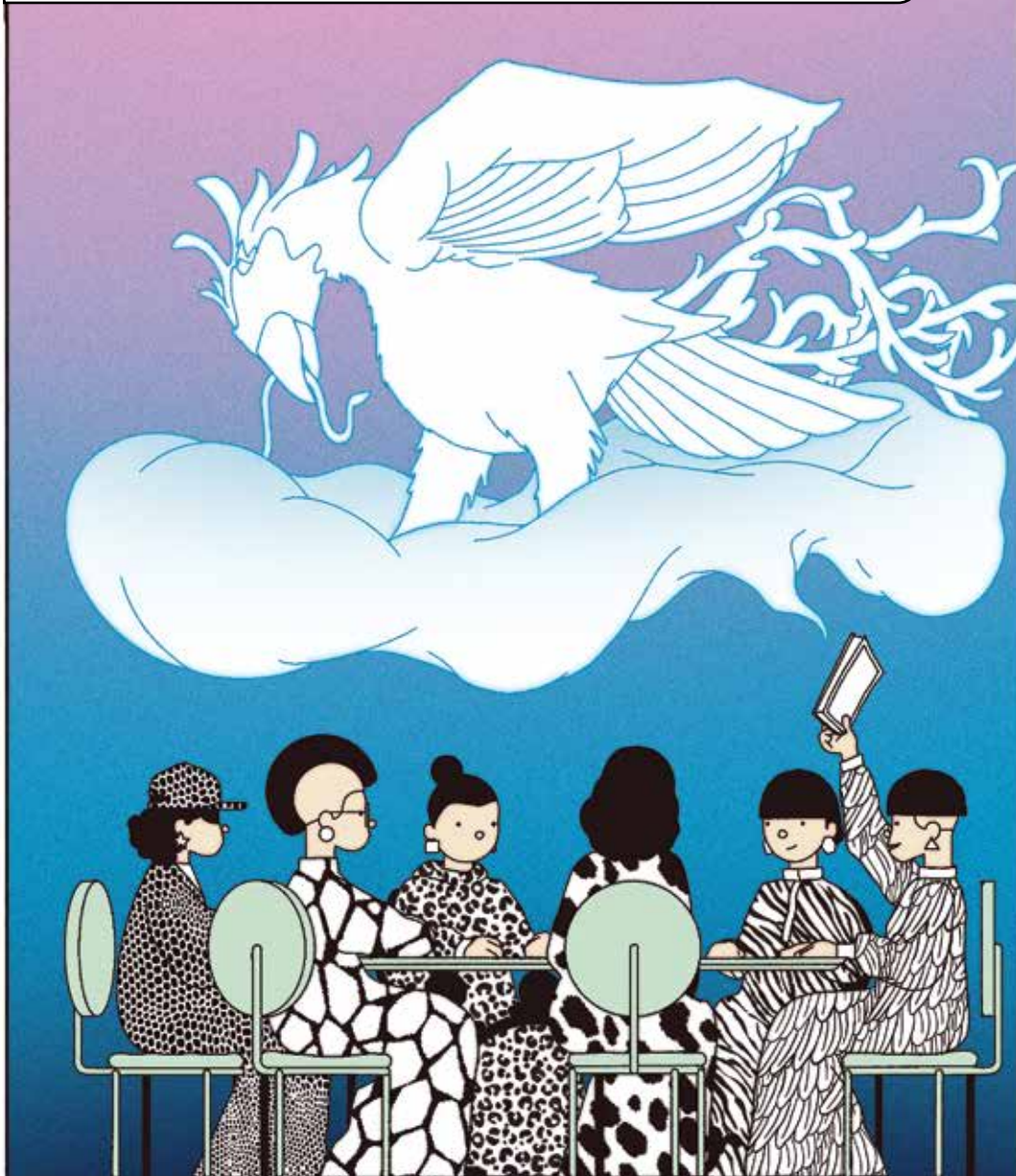
„Не ти зборам тебе,
Белинда, туку на Линда“,
вели Миранда.

„Гледајте каква книга ми купи Линда“, се фали Белинда.

„За џиновската птица Симург“, вели Линда.

„Во 'Синдбадовите патувања' таа птица се вика Рух или Рок. Голема е колку облак“, вели Јоланда. „И се храни со змии.“

„А обемот на јајцето на таа птица, на кое Синбад налетал на еден пуст остров, изнесувал педесет чекори! Синбад не ни не знаел дека е тоа јајце, си мислел дека е некаква необична бела голема купола и тргнал да ја измери чекорејќи...“, вели Јоланда.

